

BAĞİLERİN KAFİRLERDEN YARDIM ALMALARI

İster fert olsunlar isterse devlet olsunlar –diğer Müslümanlara haram olduğu gibi- Müslümanlarla savaşmak üzere kafirlerden yardım almak bağilere de haramdır. Müslümanın Müslümanla çarpışması haram olduğuna göre, böylesi bir ortamda kafirlerden yardım almak çok daha şiddetli bir şekilde haramdır. Allah (ﷻ), Müslümanın Müslümanla çarpışmasını, günahların en büyüklerinden olan küfür günah gibi saymıştır. Rasulullah (ﷺ) şöyle buyurmaktadır:

سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ “Müslümanın Müslümana sövmesi fasıklıktır, çarpışması ise küfürdür.”¹

Bu nedenle Müslümanlara karşı kafirlerden yardım almak çok büyük bir günahdır. Bağilerin, Müslümanlara karşı kafirlerden yardım almaları haram olmakla birlikte onları Müslümanlıktan çıkarmadığı gibi, Allah’ın, onlar hakkındaki hükmünü de değiştirmez, yine bağî olarak kalırlar. Kafirlerle yardımlaşsalar da onlara bağî muamelesi yapılır. Ancak bağilerin yardım istemiş oldukları kafirlerle ilgili hüküm, durumlarına göre farklı olur. Bağiler, yardımlaştıkları harbilerden olan kafirlere eman vermişler veya onlarla zimmet sözleşmesi yapmışlarsa, İslâm’ın nazarında harbi kafirler olarak kalmaya devam ederler.

¹ Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesei ve Ahmed b. Hanbel

Bağîlerin onlara vermiş oldukları eman yada zimmet sözleşmesine itibar edilmez. Çünkü bu türden tasarruflarda bulunmak, şer'î beyata sahip olan halifeye ait bir hak ve yetki olup bağîler böyle bir yetkiye sahip olamazlar. Buradan hareketle Müslümanlar bağîlerle tedib çarpışması yaparlar. Ancak bağîler yardımda bulunan kafirlerle ise bilfiil savaş yapılır, onlarla şer'î cihad gerçekleştirilir. Onlara karşı merhamet veya şefkat gösterilmeksizin savaşılır, haklarında harb hali ile ilgili hususlar uygulanır. Yakalananlar esir olarak alınır ve esir muamelesine tabi tutulur. Malları ganimet sayılır. Haklarında harbilerin durumuna uyan cihadla ilgili tüm hükümler uygulanır. Bağîlere yardımda bulunan kafirler kendilerine eman verilen kimselerden olması halinde de durum aynıdır. Zira onlar bağîlere yardım etmekle verdikleri sözü bozmuş olurlar ve harbi kimseler haline gelirler. Ancak onlar bu yardımı kendi arzularıyla, gönülden yaptıklarında bu durum geçerlidir. Fakat, bağîlerin baskılarından, eziyetlerinden korktukları için istemeyerek yardımda bulunmuşlarsa bağî muamelesine tabi tutulurlar, harbi muamelesine tabi tutulmazlar. Ancak bağîlere yardımda bulunan kafirler zimmîlerden iseler, bu yardımları onları zimmî olmaktan çıkarmaz. Bağîlere isteyerek veya istemeyerek yardım etmeleri durumu değiştirmez. Çünkü onlar İslâm Devleti'nin raiyesinden olan kimselerdir. Dolayısıyla haklarında bağî muamelesi yapılır, onlarla harb kıtalı değil tedib kıtalı yapılır.

Onların bağîlere yardım etmekle İslâm Devleti'ne verdikleri ahdi bozdukları söylenemez. Durumları buna

uymaz. Eğer kafirlerle yardımlaşmış olsalar veya İslâm Devleti'ne karşı kafirlere yardım etmiş olsalardı o zaman ahidlerini bozmuş olurlardı. İslâm Devleti'ne karşı çıkan Müslüman kimseler yani bağîlere yardımda bulunmakla ahitlerini bozmuş sayılmazlar. Çünkü onların verdikleri ahit, Müslümanların boynunda bulunan onlara ait bir zimmet sözleşmesidir. Onların Müslümanların zimmeti altında bulunma hakları vardır. Bu kimseler içerisinde bağîler de yer almaktadır. Bu nedenle İslâm Devleti'ne karşı çıkan Müslümanlarla yardımlaşmakla ahitlerini bozmuş sayılmazlar. Çünkü zimmîlerin ahitleri kendilerine eman verilmiş kimseler gibi geçici değildir, sonsuza dek geçerlidir. Bu nedenle onların ihanetlerinden korkulması nedeniyle bozulması caiz değildir. Yine Müslümanlara karşı Müslümanlarla yardımlaşmalarıyla da bozulmaz.

Ancak sadece zimmîler İslâm Devleti'ne karşı çıkarlar ve savaşılırsa, artık bizzat kendileri isyankar ve karşı çıkanların lideri konumuna gelmiş olurlar. İşte bu durumda sahip oldukları sınırsız zimmet ahdini bozmuş sayılırlar, harbi konumuna dönüşürler, onlarla cihad esasına dayalı savaş yapılır ve savaş hükümlerinin tamamı onlara uygulanır. Onların bastırılmaları ve ezilmeleri sağlandığında harbi kafirlere yapılan muameleye tabi tutulurlar. Malları ganimet olarak alınır, esirleri savaş esiri sayılır. Halifenin, harbilere yaptığı uygulamayı onlara da uygulama hakkı vardır.

İçerisinde buldukları durumun farklı olmasıyla zimmîlerle ilgili hüküm de değişir. İslâm, kafirlerin durumları ile ilgili her durum için ayrı bir hüküm belirlemiştir.